

[Ulrich.]

det jo ikke i dette Øjeblik er større, end det, saa at sige, er hvert eneste Aar paa denne Tid, ganske simpelt fordi Arbejdet paa Landet nu en Gang er mindre paa denne Aarstid end i den øvrige Del af Aaret, og i øvrigt fylder det Antal arbejdsløse, vi har paa Landet, jo meget lidt i de arbejdsløses Rækker. Det, der fylder, er den store Skare af arbejdsløse i Byerne, Arbejdere, som i det væsentlige er beskæftiget i Industrien, og saa Jord- og Betonarbejderne, som selvfølgelig ogsaa paa denne Aarstid er arbejdsløse i stort Antal, og i den Forbindelse er det, at jeg stadig vil hævde, at dersom man indenfor mange forskellige Industriegrene kunde faa Arbejde udført til det, som Arbejdet kan afkaste, saa vilde der kunne sættes Arbejde i Gang i meget udstrakt Grad. Jeg skal vel indrømme Rigtigheden af, at der er mange af de industrielle Foretagender, som er overkapitaliserede — det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har vel aldrig tænkt sig, at jeg skulde benægte dette, som er en Kendsgerning —, men jeg tror, at det ærede Medlem skal have vanskeligt ved at bevise, at der ikke paa samme Omraader, hvor der findes disse forskellige overkapitaliserede Forretninger, er Forretninger, som ikke er overkapitaliserede, og der kommer saa en Konkurrence mellem disse Forretninger, som vil bevirke, at de Selskaber, der er overkapitaliserede, kommer til at nedskrive Kapitalen, saaledes at de kommer paa Højde med de konkurrerende Forretninger. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem behøver at nære nogen Bekymring paa dette Omraade. Jeg vil vedblive at hævde, at der her hjemme vil være Masser af Arbejde at faa, naar det kan udføres til det, som Arbejdet kan afkaste.

**Første Næstformand (Pinstrup):** Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

**J. P. Nielsen:** Jeg maa stadig bede det ærede Medlem Hr. Ulrich om at give Anvisning, *direkte* Anvisning paa, hvor disse mange arbejdsløse kan faa Beskæftigelse. Vi har som bekendt op imod 80 000 arbejdsløse i Øjeblikket, saa det vilde jo være ganske udmærket for det ærede Medlem at nedsætte sig som Arbejdsanviser og anvide dem alle sammen Arbejde.

Den økonomiske Teori, som det ærede Medlem kom med om, at de Virksomheder, der er overkapitaliserede, bliver konkurre-

ret ned af dem, som ikke er saa overkapitaliserede, passer aldeles ikke. Det er dem med de store Rentebyrder, der i det lange Løb kommer til at bestemme Varepriserne. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det er sikkert det, der er Professor Bireks Teori, naar han udtrykkelig siger, at Aarsagen ligger deri, at før havde Industrien 5 Milliarder, og nu har den 12 Milliarder at forrente, saa den har en forøget Rentebyrde paa 250 Millioner at slæbe paa. Og vi kan vende os til Landbruget. Det er maaske ikke saa slemt her oppe i det gamle Land som nede hos os, men Ulykken er den, at Landbruget ved Kronestigningen har faaet en Rentebyrde, som det ikke kan bære, der er ikke Raad til at købe, til at lade foretage Nybygninger, Forandringer o. s. v. Det er derfor, Økonomien staar stille dernede. Det er Rentebyrden og ikke Arbejdslønnen, det er galt med dernede. Jeg kan faa Snese af det ærede Medlems Kolleger blandt Landmændene dernede til at erklære, at det ikke er Arbejdslønnen, men at det er Rentebyrden, som trykker os, og det er naturligvis meget rart, at der ikke er saa mange arbejdsløse paa Landet, men hvor kommer de arbejdsløse i Byerne da fra? De kommer netop ved, at Folk vandrer ind til Byerne, fordi Sogneraadene ude paa Landet ikke vil sætte de sociale Hjelpeforanstaltninger i Virksomhed. Derfor maa de arbejdsløse vandre ind til Byerne for om muligt at komme i Betragtning der. Ser man de arbejdsløses Skarer i Byerne igennem, vil man i Virkeligheden se, at de er kommet ude fra Landet saa godt som alle sammen.

**Første Næstformand (Pinstrup):** Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

**Ulrich:** Det ærede Medlem, som nu talte, sagde, at det var Rentebyrden, der trykkede i Sønderjylland, men hvis det ærede Medlem altsaa her taler om de sønderjydske Landmænd, vil jeg gerne spørge, hvorledes denne store Gæld er kommet paa Ejendommene, thi en Rentebyrde kan der jo først komme, naar der er kommet til at hvile en Gæld paa Ejendommen. Mener det ærede Medlem, at denne Gæld paa Landbrugsejendommene udelukkende stammer fra, at Indehaverne har levet et letsindigt Liv og brugt meget mere, end de havde Lov til, eller mener det ærede Medlem ikke snarere, at disse Ejendomme har været underkastet en saadan Brand-